

جلسه ششم

نشست مجازی

خیابان

بررسی اقدامات شاخص مردمی
در ایام عید سعید غدیر

آقای محسن مشرقی

موکب عیدی غدیر

آقای محمدمهدی مفتح

ماموریت های غدیر ویژه نوجوانان

آقای ابوالفضل گران

پویش اطعام غدیر

حجت الاسلام
سید حسین حاتمی

معاون عملیات جامعه ایمانی مشعر

شنبه ۹ خرداد ۱۴۰۵

ساعت ۱۶:۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم، عرض سلام و ادب و احترام خدمت همه بزرگواران دارم. دهه امامت و ولایت را بر همه عزیزان تبریک عرض می‌کنم. ان شاء الله که همگی تحت عنایات حضرت امیرالمومنین (علیه السلام) تندرست و سلامت و عاقبت به خیر باشید. من ابتدای جلسه مقدمه‌ای را خدمت بزرگواران عرض کنم و ان شاء الله در خدمت مهمانان جلسه باشیم.

شاید اولین جلسه‌ای باشد که در خدمت یکسری از دوستان هستیم، نسبت به نشست خیابان معرفی داشته باشم. نشست خیابان با توجه به حضور باشکوه مردم در این نود شب ایجاد شد تا در این نشست به ابعاد حضور مردم و ظرفیت‌های حضور مردم در خیابان‌ها بپردازیم و اشاره کنیم. ما در نشست خیابان به دنبال این هستیم که چطور می‌شود از این ظرفیت عظیم در ادامه مسیر استفاده کنیم؟ ظرفیتی که در آن قریب به نود شب است مردم پای کار انقلاب اسلامی در کف خیابان آمده و مانده‌اند. این مستلزم این است که ما و فعالین فرهنگی که در ارتباط با مردم هستیم، یکسری اقدامات را انجام دهیم که در پنج جلسه گذشته نشست خیابان به این ابعاد پرداخته شد. الگوهای موفق مردمی که در سطح خیابان فعالیت‌هایی داشتند آمدند و اقدامات خود را ارائه دادند، از نقطه نظرات کارشناسان و جامعه‌شناسانی که این الگوها را شنیدند و با فضای جامعه تطبیقشان دادند هم بهره‌مند شدیم.

با توجه به اینکه در ایام دهه امامت و ولایت و در آستانه عید سعید غدیر هستیم و چند سالی هم هست که عید غدیر هم رنگ و بو و حال و هوای زیبای مردمی گرفته است (با مهمانی مثل مهمانی ده کیلومتری که در تهران آغاز شد و الحمدلله الان در سطح کشور هم فراگیر و گسترده شده است)، به این نتیجه رسیدیم که این هفته به الگوهای برتر مردمی در زمینه غدیر و ایده‌های موفق عملیاتی بپردازیم تا شما عزیزان هم بتوانید این الگوها را در شهر یا شهرستان یا محله خودتان عملیاتی کنید. ان شاء الله از الگوهایمان شروع می‌کنیم و از ارائه الگوهای مردمی که توانستند اقدامات خوبی را در ایام عید سعید غدیر رقم بزنند استفاده می‌کنیم. در ابتدای جلسه ان شاء الله در خدمت آقای گران از استان مازندران هستیم که با طرح «پویش اطعام غدیر» توانستند اقدام خوبی را در سطح شهر خود رقم بزنند. سلام و ارادت آقای گران، بفرمایید:

آقای گران: سلام علیکم وقت شما بخیر، در خدمت شما هستیم.

سلامت باشید. اگر بتوانید برای مخاطبین ما خیلی مختصر و مفید کلیات طرحتان و اقداماتی را که توانستید در ایام سعید غدیر با «پویش اطعام غدیر» انجام دهید، بگویید. بعد ان شاء الله من سوالات را محضر شما می‌پرسم.

بسم الله الرحمن الرحيم. خدمت شما عرض کنم که ما در شهر تقریباً کوچکی با جمعیت حدود ده هزار نفر مشغول به فعالیت هستیم. برنامه غدیر به این صورت بود که به سبک سنتی، روز عید غدیر درب منزل تمام سادات شهر باز بود و مردم همه می‌رفتند، سفره‌ای انداخته می‌شد، تبرکی، عیدی یا سکه‌ای از طرف سادات به کسانی که به مهمانی می‌آمدند، داده می‌شد و در مسجد محوری و اصلی شهر هم جشنی برگزار می‌شد.

ما آمدم این را از مدل سنتی خارج کردیم و علاوه بر دید و بازدیدهای عید غدیر که پابرجا بود در مسجد نیز شب عید، بحث اطعام غدیر را راه‌اندازی کردیم. مسجد چه کار کرد؟ از مردم شهر دعوت کرد و گفت امشب شب عید غدیر است و شما بیایید و در این اطعام‌دهی حضور به هم رسانید. بانی این قصه هم خود هیئت امنای مسجد و نمازگزاران مسجد بودند.

اما بعد از گذشت تقریباً چهار پنج سال از این مدل، به این نتیجه رسیدیم که شهری که هفت منطقه و هفت نقطه دارد، هفت حسینیه دارد، بیایم تک تک این محلات را درگیر این قضیه کنیم. آن هم با «پویش اطعام غدیر» بود. یعنی از یک مسجد شروع شد، مسجدی که خودش هم برنامه اطعام غدیر نداشت، یعنی آمدم در آن مسجد این اطعام‌دهی و ثواب آن و بحث احادیث و موضوعات مختلفی که بود را به نوعی فرهنگ‌سازی کردیم.

از آن مسجد هم به بقیه حسینیه‌ها سرایت کرد. مدل کار چطور بسط و گسترش پیدا کرد؟ آن زمانی که از شعاع فعالیت این مسجد خارج شدیم و کل شهر را دیدیم، گفتیم در کل شهر درگیری ایجاد کنیم. حسینیه‌ها قوی و ضعیف بودند، یک هیئت امنای گفت ما توانش را نداریم، دیگری می‌گفت توانش را داریم. یکی می‌گفت من می‌توانم پانصد پرس غذا بدهم، دیگری می‌گفت من می‌توانم ده، بیست غذا بدهم.

برای آنهایی که ضعیف‌تر بودند از خیرینی که در همین مسجد بودند کمک گرفتیم، چه کار کردیم؟ گفتیم مشارکتی کنید. به مسئولان آن محله و ریش سفیدان و معتمدان محله گفتیم ما به شما پنج کیسه برنج می‌دهیم، بقیه آن را شما دهید. به محله دیگری گفتیم ما به شما گوشت می‌دهیم، بقیه آن را شما دهید. این اتفاق باعث شد که این کار گسترش پیدا

کرد و اطعام غدیر هم شب عید غدیر و هم روز عید غدیر در محلات شروع به فعالیت کرد. موضوع دیگری که داشتیم این بود که جشن روز عید غدیر در یک نقطه و آن هم در مسجد خودمان بود. ما کاروان شادی غدیر راه انداخته بودیم. ماشین بزرگ مثل کامیون یا نیسان را می‌گرفتیم، پشت سر آن راه می‌افتادند. ماشین تزئین شده بود و محله به محله جشن برگزار می‌کرد. این پویایی و تکاپو در آن محله باعث می‌شد که مردم پای کار بیایند. ما این مدل را تقریباً سه سال انجام دادیم، یعنی سه سال در محلات رفتیم و جشن برگزار کردیم، بعد از این سه سال خود محلات خودشان کارها را انجام می‌دهند و ما ورود نمی‌کنیم. یعنی ما جرقه این اتفاق را طی مدت سه سال زدیم.

در بحث اطعام غدیر از خیرینی که داشتیم و منابع مالی خودمان حمایت‌هایی داشتیم و همین که جشن‌های خیابانی و گروه سرود و اینها را در آن محلات فعال کردیم. الان الحمدلله خودشان برگزار می‌کنند. حالا گفتیم مدل را کمی قوی‌تر کنیم. یعنی آن شور و هیجان را در شهر بیشتر کنیم. بعد از حدود هفت سال که از این قصه گذشت، خیابانی در دل شهر را با عنوان شادی غدیر قرار دادیم که امسال سومین سالی است که اتفاق می‌افتد، هر ساله حدود پنجاه، شصت موکب از موکب‌های فرهنگی، پذیرایی و... می‌آیند، تمام آن محلاتی که درگیر شده بودند، آن روز موکب‌داری هم می‌کنند. یعنی دوباره آنجا اطعام هست.

امسال با توجه به شرایط موجود، سه برنامه در نظر گرفتیم. یعنی اینها ما حاصل اتفاقاتی بود که در بحث اطعام غدیر در سال‌های گذشته اتفاق افتاد و آن این است که گذاشتیم شب عید غدیر که شب رحلت امام (رحمه الله) هم هست، یک تجمع و پیاده‌روی خانوادگی علوی در سطح شهر داریم که در میدان اصلی شهر، خانواده‌ها پرچم به دست، هم پرچم امیرالمومنین (علیه السلام) و هم پرچم ایران حرکت عید غدیر را دارند و روز عید غدیر از بعدازظهر تا اذان مغرب که قرار است در طول شهر حدود شصت موکب پذیرایی در خیابان بیایند، مراسمی گرفته شود، پذیرایی‌ها انجام شود.

از همین الان تهیه و تدارک ۱۷۰۰ ذرت مکزیکی، ۱۵۰۰ بستنی، ۱۵۰۰ آب معدنی، ۱۰۰۰ پیرس برنج، ۸۰۰ سیخ جوجه کباب دیده‌اند و کلی وسایل دیگر را پای کار آورده‌ایم. شب هم که به قول ما بچه هیئتی‌ها شام عید غدیر می‌شود، قرار است در اجتماع بزرگی که در شهرمان داریم، دوباره سفره اطعام عید غدیر داشته باشیم. یعنی ببینید یک کار شاید به ظاهر کوچک از یک مسجد، طی سالیان مختلف، چون استمرار داشت، ما روی بحث استمرار آن خیلی حرف داریم. ما می‌گوییم یا کیفیت یا کمیت. در برنامه‌ها همه دنبال کمیت هستند که تعداد

زیاد شود بعد می‌گویند کیفیت برنامه هم مهم است. اما به نظرم مهم‌ترین اصل جدا از کمیت یا کیفیت، استمرار در برنامه است. اینکه در محله و شهری، چندین سال این اتفاق بیفتد، هم بانیان مختلفی در این قصه کمک می‌دهند، هم مردم می‌دانند که در عید غدیر در شهرشان این اتفاق می‌افتد. ما برنامه ویژه عید غدیرمان را با عنوان دوره‌می بزرگ خانوادگی پل سفیدی‌ها در نظر گرفتیم که الحمدلله تا الان هم اتفاقات خوبی افتاده است.

خیلی عالی بود. سال گذشته هم عید غدیر را با فضای جنگی داشتیم و امسال هم با فضای جنگی می‌گذرانیم، در این ایام و با توجه به فضایی که بر کشور حاکم بود، چون دقیقاً یک روز قبل از عید غدیر این اتفاق افتاد، شما متناسب با این ایام توانستید چه فضایی را در شهر خود به وجود بیاورید؟

دقیقاً یک روز قبل از عید غدیر به ما گفتند که برنامه برگزار نشود و کلاً برنامه را انجام ندهیم. ما گفتیم ما با یک مدل خوب و جدیدی پیش می‌بریم، برنامه را حماسی برگزار می‌کنیم و تمام سعی خود را می‌کنیم که به نحو احسن انجام شود. سال گذشته با توجه به اینکه جشن روز عید غدیر بود مولودی خوان، سخنران، برنامه‌های طنز داشتیم، همه اینها را مدل حماسی برگزار کردیم و در برگزاری برنامه‌های غدیر و نیمه شعبان و دیگر برنامه‌هایی که مردم یا بعضی گروه‌ها می‌گویند حتماً باید چهره‌ای بیاید، فلان خواننده بیاید، فلان مداح بیاید، سال گذشته برای ما ثابت شد با وجود اینکه تمام مهمانان استانی را کنسل کردیم، یعنی دعوت کرده بودیم، دقیقه نود به آنها گفتیم با توجه به شرایط جدید جنگی در خدمت شما نیستیم.

شهر ما در خوشبینانه‌ترین حالت ده هزار نفر جمعیت دارد، در برنامه حماسی که گرفتیم، مدل کار را عوض کردیم. مدل کار را به سمتی بردیم که غدیر را مثل اربعین برگزار کرده بودیم، به این سمت بردیم که باید از تمام ظرفیت‌های داخلی استفاده شود. شاید باورتان نشود از جمعیت شهر ما تخمین زده بودیم که ۱۸۰۰ نفر در برنامه ما شرکت کردند، یعنی یک پنجم جمعیت شهرمان. یعنی اگر شهرهای بزرگ را بگویید یک میلیون جمعیت دارد، باید حداقل دویست هزار نفر در آن برنامه شرکت کنند، ولی این مدل در شهر ما اتفاق افتاد.

امسال هم با توجه به اینکه روز رحلت امام و چهارده خرداد است، تمام این پیوست‌ها در برنامه‌هایمان در نظر گرفته شده است، برنامه طنز برگزار نمی‌شود، مولودی خوانی به سمت مدح امیرالمومنین (علیه السلام) می‌رود، سخنرانی دو منظوره هم به بحث مدح امیرالمومنین و هم بحث فضائل امیرالمومنین می‌رود، یعنی هم فضائل امیرالمومنین که

مربوط به این ایام است و هم مربوط به روز رحلت امام و هم جنگ و شهادت حضرت آقا است.

مدل را باید طوری زیبا به مزاج مخاطب در بیاوریم که از برنامه لذت ببرد. اتفاقی که در این چند سال رخ داد این بود که ما از حالت تصدی‌گری خارج شدیم و وارد به این شدیم که مردم خودشان پای کار بیایند. وقتی مردم پای کار بیایند اصلاً نیازی نیست که شما برنامه اجرا کنی، مردم خودشان برنامه اجرا می‌کنند، فقط دو یا سه نفر هماهنگ‌کننده لازم دارید که برنامه‌ها را به هم وصل کنند. یک نفر سخنرانی کند، یک نفر متن بخواند، یک نفر مولودی بخواند و می‌توان خیلی روی گروه سرود و نماهنگ‌های حماسی مانور داد. امروز در جلسه‌ای بودیم که عزیزان از دفتر امام جمعه و خود امام جمعه و سپاه و... بودند و دغدغه داشتند که شما روز رحلت امام که عید غدیر است چه می‌کنید؟ گفتیم تجربه ثابت کرده که وقتی مردم پای کار بوده و این قصه را رقم بزنند کار به نحو احسن انجام می‌شود.

خیلی عالی. شما ابتدا فرمودید که این دغدغه برایتان به وجود آمد که در شهرتان اقدامی برای غدیر انجام دهید و مساجد و هیئت‌ها پای کار آمدند و الحمدلله توانستید در سه چهار سال این اقدام را رقم بزنید. بار اولی که این دغدغه برایتان به وجود آمد و خواستید این کار را شروع کنید چگونه توانستید هسته اولیه برای خودتان تشکیل داده و مساجد و دوستانتان را اقناع کنید که پای کار بیایند؟

ما حتی تجربه‌ای داریم دقیقاً در چهار سال قبل دوروز مانده به عید غدیر، با توجه به اینکه چهار یا پنج سال قبل از آن اطعام داشتیم، آن سال اتفاقی افتاد. دوروز مانده به عید غدیر، نه بانی داشتیم نه خیر. هیچ تصمیمی بر اطعام‌دهی غدیر نداشتیم. دقیقاً دو شب مانده به عید غدیر دوباره این اتفاق را رقم زدیم. یعنی این حرکت ما باعث شده برکت بیاید. وقتی ما رفتیم و نیت کرده و تصمیم گرفتیم به این نتیجه رسیدیم که ما فقط دست‌اندرکار این برنامه هستیم و اصل و روزی و برکتش از جای دیگری می‌رسد. خود مولا (علیه السلام) کمک می‌کند و این اتفاق به نحو احسن و عالی و درجه یک رقم می‌خورد. راستش را بخواهید سال اول سخت بود که مسجد و حسینیه‌ای را که برنامه نداشت متقاعد کنیم تا برنامه گرفته و اطعام دهد. شرایط سختی بود که نمی‌پذیرفتند و قبول نمی‌کردند، اما ما یک‌به‌یک رفته و از ظرفیت معتمدین محل و مداحان و سخنرانان استفاده کردیم.

چون در محله آنها جشن‌هایی با هزینه‌های کم با شربت و شکلات و شیرینی برگزار می‌کردیم، ظرفیت سادات خیلی خوب بود. در خاطر دارم، سالی در محله‌ای از سادات دعوت

کردیم که به جشن آن محله بیایند از طرف سادات به افراد سکه هدیه دادند، از همان سکه‌هایی که معمولاً سادات هدیه می‌دهند، کار گرفت و خوب بود. کار دانش‌آموزی هم انجام می‌دادیم. با خانواده‌ها در ارتباط بودیم و تعدادی از خانواده‌ها که همراه بودند وارد کار کرده و می‌گفتیم به مناسبت عید غدیر قرار است در محله شما امشب شام‌دهی یا ناهاردهی باشد، هر کسی هر چقدر می‌توانست کمک می‌کرد. یکی رب‌گوجه، یکی روغن و یکی نمک می‌آورد و الحمدلله آن بساط فراهم می‌شد.

از لطف و محبت شما خیلی ممنونم. زحمت کشیدید و وقت گذاشته و ارائه دادید. خدمت مخاطبین عزیز هم عرض کنم این تجربه‌ای که آقای گران در شهر پل سفید داشتند ما در سایت مدرسه حرکت ثبت کردیم و دوستان می‌توانند به‌طور کامل مطالعه کنند. آقای گران اگر نکته‌ای هست ما در خدمت شما هستیم.

خیر، خیلی ممنونم. خوشحال شدیم. خیلی محبت کردید.

سلامت باشید، خدا نگهدار. در بخش دوم از نشست در خدمت حاج آقای حاتمی هستیم. ان شاءالله از بیانات و فرمایشات ایشان استفاده خواهیم کرد که ابتدا خودشان نسبت به طرحی که در جامعه ایمانی مشعر برای ایام غدیر دارند، توضیح دهند. بعد از آن من سؤالات را از محضرشان بپرسم. حاج آقا، سلام علیکم. در خدمت شما هستیم.

آقای حاتمی: سلام علیکم، ارادتمندم.

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمدلله چند سال است دوستان برنامه غدیر را پیش می‌برند و ما در خدمتشان هستیم. سال گذشته با فعالان غدیر در قالب نشستی تعاملی که فعالان شاخص غدیر کشور در آن جمع شده و ارائه تجربیات و ایده‌ها می‌کردند با مدل جدیدی از نشست‌ها آشنا شدیم.

میزبان جلسه خود دوستان هستند و فرایندی که طی می‌شود تا ایده‌های برتر انتخاب شود از خود عزیزان است. نهایتاً چند ایده‌ای به عنوان ایده برتر انتخاب می‌شود. همه فعالانی که در جلسه حضور دارند و آنها که نتوانستند به هر دلیلی در جلسه شرکت کنند، تمام تلاششان را می‌کنند که آن ایده را بتوانند در اقدامات و فعالیت‌های غدیرشان داشته باشند.

دو سه نکته کلی را عرض کنم و بعد ایده‌ها را آقای مشرقی و آقای مفتاح توضیح می‌دهند و من وارد ایده‌های دوستان نمی‌شوم. بحث کلی ما این است که در موضوع عید غدیر،

الحمدلله دو بستر گسترده وجود دارد که هم پشتوانه روایی آن وجود دارد و هم پشتوانه حاکمیت، حلقه میانی و جوشش‌های مردمی همه پای کار این دو بستر هستند. یکی بستر اطعام است؛ تمام کسانی که ایده‌هایی برای غدیر پیاده می‌کنند برای اطعام هم فکری کرده و کاری انجام می‌دهند. دوم بستر اجتماع است؛ به معنای تجمعات، دسته‌روی‌ها، اجتماعات خیابانی و مهمانی‌های چند کیلومتری.

اینها دو بستر کلانی هستند که ما پیش‌فرض گرفتیم که دوستان و فعالان غدیر در این دو بستر فعالیتشان را پیاده می‌کنند و از این به بعد را به ابتکار و خلاقیت‌ها و پرداختن به انواع موضوعات و سنین پرداختیم که برای نوجوان پسر، برای کودک می‌توان چه کاری انجام داد، برای ابتکار فناورانه چه کاری می‌توان انجام داد و انواع خلاقیت‌هایی که در میدان وجود داشته و ما از آن بی‌خبر هستیم.

چون سال اولی که دور هم جمع شدیم دوستان از کارهای خیلی خیلی مفصلی که در اجتماع داشتند بیان کردند و ما از حجمی که در شهرستان‌ها و استان‌ها اتفاق می‌افتد و ما از آن اطلاع نداریم، ذوق‌زده شدیم. خواستیم همان اتفاق را ارتقاء دهیم و مثلاً اگر در حوزه معارف غدیر در حوزه خطبه غدیر یا زیارت غدیریه یا نماز عید غدیر یا نهج البلاغه امیرالمؤمنین (علیه السلام) و این قبیل موضوعات کار کمی صورت گرفته، اطعام برای غدیر را با ابتکار و خلاقیتی به معارف گره بزنیم.

ذهن همه دوستان فعال شد که ایده‌پردازی کرده و بتوانند کارشان را ارتقا دهند. سه سال گذشته چهارده حوزه تخصصی را تعیین کردیم که فعالان غدیر متکفل شدند تا در این چهارده حوزه دبیرخانگی را بر عهده گرفته و هرکدام موضوع خود را دنبال کنند. سال گذشته مدل ارائه‌هایمان تغییر کرد، همان مطلبی که ابتدای صحبت عرض کردم، به سمتی رفت که خود دوستان حاضر در جلسه ایده برتر را انتخاب کردند. بعد هم سؤالات، ابهامات و موانعی را که برای پیاده‌سازی ایده به ذهنشان می‌رسید مطرح می‌کردند و وقتی همه یکدل می‌شدند و با هم فکری هم به یک نظر می‌رسیدند، آن کار را انجام می‌دادند. سال گذشته به پنج ایده رسیدیم و امسال هم به همین صورت بود. از این پنج ایده دو ایده را امروز در خدمتشان خواهیم بود و ارائه خواهند کرد.

نکته دیگری عرض کنم اینکه امسال ظرفیت اولین غدیر بعد از شهادت حضرت آقا را تجربه می‌کنیم و احتمالاً برنامه تشییع حضرت آقا هم در عید غدیر که بعید است ولی در همین روزهای آتی خواهد بود و لذا باید نسبتی هم پیدا کند. باید با جنگ نسبت پیدا کند. ما

امسال غدیر حماسی را خواهیم داشت. باید با اجتماعاتی که حدود نود روز مردم در خیابان هستند، نسبت پیدا کند، امسال غدیر ما غدیر کف خیابان است و به هیچ وجه غدیر داخل خانه‌ها نیست. حتی میهمانی کیلومتری که در شهرها برگزار می‌شود باید به گونه‌ای باشد که برنامه غدیر بتواند با آن گره بخورد و اثر یکدیگر را کم نکرده و تا امکان دارد هم‌افزا شوند. نکته آخر اینکه امسال عید غدیر متقارن با رحلت حضرت امام و شروع ولایت حضرت آقا است و این را می‌توانیم مناسبتی بگیریم که بگوییم این عید، عید بیعت است، هم بیعت با امیرالمؤمنین و هم بیعت با حضرت آقا مجتبی است. این هم زمینه خوبی برای ابتکارات و خلاقیت‌هایی است که می‌توان در این روز پیاده کرد. اگر شما سؤالی یا نکته‌ای دارید بفرمایید اگر نه یک نکته پایانی را عرض کنم.

از شما ممنونم. نکته‌ای است که شما هم اشاره فرمودید ما ظرفیتی را حدود نود شب است مشاهده می‌کنیم که مردم در این نود شب پای کار انقلاب اسلامی بوده و هستند. نظر و ایده شما برای اینکه در شب‌های منتهی به غدیر و ظرفیتی که مردم در تجمعات مردمی و حضور جوان‌ها چطور فضای غدیر را تا روز عید غدیر که مقارن با رحلت حضرت امام است بین مردم رواج دهیم چیست؟ چون هنوز در تجمعات که شرکت می‌کنیم با توجه به اینکه در دهه ولایت و امامت هستیم آن فضای غدیری بین مردم آنچنان رونق نیافته، به نظر شما چگونه آن فضا را در این ایام گسترش دهیم؟ در آخرین روز دهه که مقارن با رحلت امام است طبق صحبتی که آقای گران هم داشتند، نمی‌شود آنچنان فضای شادی را برای مردم داشته باشیم، چگونه در این شب‌ها فضای غدیری را گسترش دهیم؟

من با چند نفر از فعالین میدانی که در حوزه غدیر هم فعالیت می‌کنند صحبت می‌کردم، حرف مشترکی داشتند و آن این است که من بچه هیئتی، من هیئت‌دار، من موکب‌دار، من مسجدی خیلی باید بی‌عرضه باشم که بتوانم از این مخاطب و امت مبعوثی که در میدان و پای کار اهل بیت و انقلاب آمده‌اند، استفاده کرده و بهره‌برداری‌های متنوعی کنم. به قول یکی از دوستان الان یک بعثت عمومی داریم و آن همین است که مردم به خیابان می‌آیند و پرچم می‌گردانند اما باید به یک بعثت اختصاصی هم برسیم به این معنا که من هیئتی آن تخصص و توانمندی و هنری که هر کسی دارد را بتوانم به منصف ظهور برسانم.

اگر بنا باشد از مردم خدمتی دریافت کنم در ابتدا باید بتوانم با آنها مرتبط شوم. بعد اگر نتوانم با صد، دویست، پانصد یا هزار نفری که در جلوی هیئت و مسجد و برنامه‌ای که

تجمع داریم، جمع می‌شوند، ارتباط برقرار کنم و ندانم چه مخاطبی دارم و آنها را نشناسم و ندانم چه استفاده‌های دیگری از آنها می‌توانم ببرم کم لطفی از بنده است که نتوانسته‌ام چنین ظرفیتی را فعال کنم.

تمام هم خود را بر این بگذاریم که مخاطبین خود را در زمینه خودشان فعال کنیم. ارائه دوستان خصوصا آقای مشرقی درباره همین موضوع است و برای همین موضوع طراحی شده است. بتوانم امسال آن مقداری از مخاطبینم را طبق ادبیاتی که خودمان هم داریم به مقام افاده بیاورم تا در زمینه‌های مختلف از ابتکارات و خلاقیت‌های متنوعی که مخاطبینمان دارند نهایت استفاده را ببریم.

گاهی دوگانه‌سازی‌هایی در رابطه با عید غدیر اتفاق می‌افتد. مثلا ما با برخی دوستان بحث داریم که باید غذای ساده بدهیم یا بهترین غذایی که خودمان دوست داریم به مهمان بدهیم؟ به نظرم این دوگانه‌ها، دوگانه‌های غلطی است، به چه معنا؟ به این معنا که هنوز آن مقدار غدیر ما فراگیر نشده که چنین سؤالاتی می‌پرسیم. مادر محرم نمی‌پرسیم که بهترین غذایی را بدهم یا لقمه بدهم؟ به جای آن لقمه داریم و الان پویش لقمه میلیونی که در غدیر رقم می‌زند و به جای آن غذا هم می‌دهیم و البته توصیه شده که ما بهترین غذا را بدهیم. منتهی اگر کسی توان آن را نداشت می‌تواند برای امیر- المؤمنین (علیه السلام) لقمه بدهد، اینگونه نقش خود را ایفا کند.

دوگانه دیگری داریم به نام اجتماع در خیابان اصلی شهر به عنوان جشن چند کیلومتری غدیر یا برنامه محله محور من که آن هم دوگانه غلطی است. اگر مثال محرم را در ذهن داشته باشید، فرض کنید، دسته روز تاسوعا و عاشورایی که در همه شهرها راه می‌افتد و تمامی هیئت‌ها و موکب‌ها در یک نقطه جمع شده و تجمع بزرگ را رقم می‌زنند، روزهای قبل از آن در محله‌ها و مساجد و موکب‌ها و منازلشان روضه برقرار می‌کردند و آن عقبه این تجمع میلیونی را می‌سازد.

ما در دهه ولایت که از عید قربان تا بعد از عید غدیر که جشن مباحله و اینها که حدودا ۲۵ مناسبت داریم، اگر بتوانیم تمام ظرفیت این دهه ولایت را طوری طراحی کنیم که از خانه‌ها، محله‌ها و نقاطی که ظرفیت برگزاری جشن و احیای غدیر دارند، استفاده شود، خوب است، چون تمام محور دین ما ولایت و بزرگترین عید ما جشن و عید غدیر است. باید بتوانیم از تمامی ظرفیت‌ها استفاده کنیم و اتفاقا هرچقدر فعالیت‌های محله‌ای و منازل ما و موکب و مسجد و هیئت‌های ما پررنگ‌تر شود، اجتماع میلیونی ما که در روز غدیر

اتفاق می افتد، پرشورتر و پرحرارت تر خواهد بود. در کل هنوز غدیر به آن نقطه نرسیده که همچنان دوگانه سازی می کنیم و به نظرم هیچ کدام اصالت ندارند و ما باید بتوانیم از اینها عبور کنیم. ان شاء الله روزی برسد که از تمام ظرفیت ها در فضای محله ای و شهیرمان حتی کشور و بین الملل استفاده کرده و بتوانیم مروج غدیر باشیم.

ان شاء الله. حاج آقا اگر نکته ای هست در خدمتان هستیم.

ممنونم. من فقط توضیحات دوستان را ارائه ندادم که خودشان دو ایده را مطرح کنند.

بله از شما تشکر می کنیم که وقت گذاشتید.

بزرگوارید، وظیفه بود.

در خدمت آقای مشرقی بزرگوار هستیم از اساتیدی که ایده های جذابی برای غدیر داشتند. آقای مشرقی در خدمتان هستیم. سلام علیکم. ابتدا زحمت بکشید طرحتان را به طور کلی معرفی داشته باشید و بعد من سؤالاتی را از محضرتان می پرسم.

آقای محسن مشرقی: سلام و عرض ادب.

سلام خسته نباشید، ارادت. در خدمتان هستیم. آقای مشرقی، ابتدای امر زحمت بکشید طرحتان را به طور کلی معرفی کنید، بعد من یکسری سؤالات را از محضرتان جویا می شوم.

تشکر از شما، سلام عرض می کنم خدمت همه بزرگواران و دغدغه مندان غدیر. غدیر نزدیک است و همه شما هم دغدغه این را دارید که در این روزهایی که مردم حماسه های خیابانی را برپا کرده اند، چطور آنها را درگیر موضوع غدیر کنید و چه کار و ایده ای را وسط بگذارید که همه مردم بتوانند در آن مشارکت داشته باشند.

ما معتقدیم خیلی خوب است هر سال، ایام عید غدیر یک سنت از سنت های پیشینه ای که اهل بیت علیه السلام برای غدیر گفتند، احیا شود. مثلاً در نظر بگیرید شاید ده، دوازده سال قبل این قدر سنت اطعام غدیر به گوش مردم نخورده بود. اما سال های بعد این سنت کم کم احیا شده است.

یکی از سنت هایی که امام رضا (علیه السلام) برای غدیر می فرمایند این است که «غدیر روز بخشش و هدیه دادن است». ما چطور می توانیم این را متناسب با امروز و با توجه ظرفیتی که مردم کف خیابان هستند و با توجه به ظرفیت محله مان احیا کنیم؟ ما به

ایده‌ای به نام «موکب عیدی غدیر» رسیدیم. موکب عیدی غدیر موکبی است که الزاماً در آن شیرینی و شربت و پذیرایی و برنج و گوشت و کباب داده نمی‌شود، چه در آن داده می‌شود؟ یک موکب خالی است که در آن عیدی داده می‌شود، این عیدی‌ها از کجا جمع می‌شود؟ چه کسی در این اوضاع اقتصادی بانی عیدی می‌شود؟ خود مردم. چطوری؟ خدمتان می‌گوییم. عیدی‌ها را به چه کسانی می‌دهیم؟ دوباره به خود مردم. یعنی موکب عیدی غدیر عیدی را از مردم می‌گیرد و به دست خود مردم می‌رساند. این عیدی به نام خود آن عیدی‌دهنده هم می‌رسد.

چقدر زیبا!

مثلاً فرض کنید در محله‌تان تعدادی رستوران، تعدادی ساندویچی، تعدادی آبمیوه بستنی، تعدادی فروشگاه لوازم التحریر، تعدادی سوپرمارکت و... دارید. بچه‌ها، نوجوان‌ها و افراد بانی خود موکب با اینها صحبت می‌کنند و می‌گویند غدیر نزدیک است، چند روز دیگر عید غدیر است، امام رضا (علیه السلام) هم فرمودند غدیر روز هدیه دادن است، ما یک موکب زدیم می‌خواهیم عیدی‌های شما را به دست مردم برسانیم، شما عیدی چه در مشت ما می‌گذاری؟ چه در گردونه ما می‌گذاری؟

ما سال‌های قبل این کار را چندین مرحله انجام دادیم، مثلاً رستوران دار می‌گوید: «من صد پرس چلو جوجه کباب عیدی می‌دهم»، ساندویچی می‌گوید: «پنجاه تا بندری عیدی می‌دهم، ده تا پیتزا عیدی می‌دهم، این قدر همبرگر عیدی می‌دهم»، مثلاً آبمیوه بستنی می‌گوید: «این تعداد معجون، صد تا شیرموز، صد تا بستنی عیدی می‌دهم». همه این عیدی‌ها بن‌های کاغذی می‌شود و به همان تعدادی که گفتند چاپ می‌شود و خود آن رستوران، ساندویچی، لوازم التحریری یا سوپرمارکت مهر یا امضا می‌کند و بن می‌کند.

مثلاً بچه‌ها رفتند با سینما و شهربازی‌ها و اتاق فرارها صحبت کردند و تعدادی بلیت رایگان دادند و مهر کردند و به موکب عیدی آمده است. چطور اینها را بین مردم توزیع کنیم؟ وقتی قرار است عیدی‌ها را تحویل دهیم. ما همه را یک پلتفرم و سایت کردیم که الان در کامنت‌ها گذاشتم؛ <https://qadirgift.ir/>، شما می‌توانید به این سایت مراجعه کنید، هم صفر تا صد موکب عیدی را برایتان توضیح داده هم ابزارهای لازم را در اختیارتان گذاشته است. آنجا می‌آیید و موکبتان را شکل می‌دهید و برای موکبتان یک گردونه عیدی می‌سازید، داخل این گردونه همان عیدی‌هایی است که رفتید از محله جمع کردید. مثلاً گفتید از رستوران خانون صد پرس جوجه کباب داریم، از رستوران فلان این قدر چلوکباب داریم. مابه‌ازای

فیزیکی اینها در موبک شما هست. در موبک عملاً پذیرایی ندارید و موسیقی گذاشتید و یک تعداد بارکد پرینت کردید. آدم‌ها آن را اسکن می‌کنند و فرمی برایشان باز می‌شود، اسم و شماره موبایلشان را می‌زنند و کدی برایشان پیامک می‌شود، یک گردونه برایشان می‌آید. برایشان درمی‌آید و مثلاً می‌گوید شما یک پیتزا از پیتزافروشی فلان برنده شدید، این را به افراد موبک نشان می‌دهد، هم‌زمان داخل موبک در لپ‌تاپ شما هم آمده، زیرا شما به گردونه وصل هستید، چک می‌کنید و بن فیزیکی مابه‌ازای آن را به او تحویل می‌دهید. ایشان تا آن تاریخی که روی آن بن نوشتید - مثلاً سه روز بعد - زمان دارد که به آن پیتزافروشی بروید و پیتزایش را میل کند.

سابقه‌ای که داشتیم مردم خیلی راغبند که در گردونه، عیدی بزنند چون خودش یک مدل بازاریابی هم هست. ممکن است خیلی‌ها آن رستوران را نشناسند، به خاطر همین یک پرس غذا یک خانواده برود غذا بخورد یا به خاطر همین یک پیتزا تعدادی دوست و رفیق به آنجا بروند و آشنا شوند و با آن طرف دوست شوند. شبکه مومنین به همدیگر وصل می‌شوند. اگر من بدانم که یک رستورانی هم در شهر هست که عاشق امیرالمومنین (علیه السلام) است، من هم که قلبم برای امیرالمومنین (علیه السلام) می‌تپد، دوست دارم که دفعه بعدی هم می‌خواهم به رستوران بروم آن رستوران را انتخاب کنم.

بدین نحو است که عیدی‌ها از مردم در موبک عیدی غدیر جمع می‌شود و به واسطه یک گردونه و این سایت به مردم تحویل داده می‌شود. شما می‌توانید بگویید که فقط به دانش‌آموزها، نوجوان‌ها و کودکان عیدی می‌دهیم. می‌توانید به عموم مردم بدهید. در گردونه پیش‌بینی شده که جنسیت و سن بالای هجده و زیر هجده را هم می‌زنند که اینجوری نشود که به یک حاج‌آقای هفتاد ساله یک گل سر عیدی بدهید. عیدی‌ها به صاحب اصلی خودش برسد.

می‌توانید موبک عیدی غدیر را در محلات و با ظرفیت خود محله برپا کنید. صفر تا صد اجرای آن هم در سایت هست، یعنی اگر بنری برای فضا سازی می‌خواهید، دانلود می‌کنید، پوستری می‌خواهید، دانلود می‌کنید. تیزر و استوری موشن می‌خواهید که در بله استوری کنید همان جا هست. فایل‌هایی هست و فقط زحمت پرینت آن با خودتان است. اگر بخواهید گردونه را بسازید می‌توانید در همین سایت ورود و ثبت‌نام را بزنید. کد معرف می‌خواهد که کد ۱۱۰ کد معرف است. می‌توانید گردونه‌تان را بسازید. ان‌شاءالله امسال به لطف امیرالمومنین (علیه السلام) بیش از هزار موبک عیدی غدیر بتواند با همین ظرفیت

مردم در کشور راه بیفتد.

ما هم ان شاء الله در کانال مدرسه حرکت مبلغ این کار زیبای شما خواهیم بود. این طرح را در کدام شهرها پیاده کردید و صورت گرفته؟

چند سال است که در زورخانه پهلوان سعید، زورخانه شهید طوقانی که گلزار شهید در کاشان هم هست، چهار سال است آنجا در خیابان اصلی که جشن عید غدیر است این ایده را اجرا می‌کنیم. سال گذشته وبسایت <https://qadirgift.ir> را بالا آوردیم که بقیه هم می‌خواهند بتوانند این زیرساخت را استفاده کنند. سال گذشته تقریباً هفتاد موکب در جاهای مختلف کشور با همین ایده راه‌اندازی شد و فعالیت کردند.

ما شاء الله، خیلی هم عالی. فرمودید سال اول که این ایده را داشتید و کار را شروع کردید چطور توانستید کسبه‌ای را که می‌خواستید از آنها عیدی بگیرید را راضی کنید؟ باید مبلغی را پای کار بگذارند دیگر، بخشی از آن را می‌توانیم پای حبی که به امیرالمومنین (علیه السلام) دارند، بخش دیگری چطوری بود؟

نکته‌ای را خدمتتان بگویم، خیلی جالب است، بانی پیدا کردن برای این کار خیلی راحت‌تر از بقیه کارهاست. اولاً چون نوآوری دارد جذابیت دارد، دوماً ادبیات بازاریابی هم مهم است، طرف می‌گوید هم به عشق امیرالمومنین (علیه السلام) این کار را می‌کنیم، هم تعدادی مشتری جدید برایم می‌آید. درست است که یک پیتزای رایگان دادید اما معمولاً آن طرف نمی‌آید پیتزای تنهایی میل کند با دوستان و خانواده‌هایشان می‌آیند. یعنی یک مدل بازاریابی هم هست و این برایشان توجیه دارد. شاید غدیر واسطه‌ای شود که شبکه مومنین و کسبه و مشتریان مومن به هم وصل شوند. حواسمان باشد در این بن‌ها کد تخفیف نگذاریم، واقعا عیدی باشد. دقیقاً یا عیدی‌ها پول نقد است یا یک محصول فیزیکی است همان‌جا در موکب تحویل می‌گیرد یا یک بنی است که رایگان به آن رستوران می‌رود. اینکه با تخفیف باشد حس عیدی به طرف نمی‌دهد. واقعا عیدی باشد.

جنس کسب‌وکار بعضی از کسبه و افرادی که می‌خواستند بانی شوند به عیدی دادن نمی‌خورد، مثلاً کارش کپسول آتش‌نشانی است که قابلیت عیدی دادن ندارد. در این موارد به اسم همان شرکت یا مجموعه خودشان هزینه نقدی پرداخت می‌کرد. این می‌شد صد تا صد هزار تومان و به صورت پول نو در پاکت می‌رفت و عیدی داده می‌شد یا دوپست تا پنجاه هزار تومان یا هزار تا ده هزار تومان. پول نقد یا محصول فیزیکی یا بن محصول.

خیلی عالی، خدا قوتتان بدهد. اگر نکته‌ای هست در خدمتتان هستیم.

ممنون، یک ایده دوم هم بود که نگفتم اگر صلاح بدانید مطرح کنم.

بفرمایید.

ذیل فرمایشش امام رضا (علیه السلام) برای هدیه دادن و آن دغدغه جمعیت که خیلی از دوستان دارند که چه کاری می‌شود برای جمعیت انجام داد؟ امسال یک حدیث از امام رضا (علیه السلام) دیدیم که یک نفر خدمت حضرت می‌روند و می‌گویند سال هاست ازدواج کردیم و صاحب فرزند نشدیم. امام رضا (علیه السلام) به آنها می‌فرماید: «خانم یک انگشتر فیروزه بردارد و این آیه را روی آن ثبت کند و همراهشان باشد». سال بعد خدمت امام علیه السلام می‌رسند و می‌گویند ما این کار را انجام دادیم و صاحب فرزند شدیم. در فضای اینترنت جستجو کردم و از آقای بهجت هم نقل قول‌هایی دیدیم که فرمودند زن و شوهر یک انگشتر فیروزه با این آیه همراهشان باشد اثرات خیلی مثبتی در این موضوع برایشان دارد. امسال تعداد زیادی نگین فیروزه برای عیدی دادن تهیه کردیم که اینها را به مادران آینده یا پدران و مادران آینده یا آنهایی که علاقه‌مندند صاحب فرزند شوند هدیه می‌دهیم. همراه با آیه و گردن آویز چرمی، به یاد شهید سعید طوقانی. این هم به نظرم ایده‌ای است که هم ذیل موبک عیدی است و هم می‌تواند ذیل موضوع جمعیت الگو شود.

ایده‌ها و اقداماتی که انجام دادید عالی و جذاب بود.

متشکرم.

می‌خواستم این اجازه را هم از شما بگیریم که ان شاء الله دوستان از سمت سایت مدرسه حرکت هم مزاحم شما شوند و بتوانیم تجربه زیبای شما را داخل سایت مدرسه حرکت هم تجربه‌نگاری کنیم تا سایر عزیزان هم بتوانند از این تجربه شما الگوبرداری کنند.

ممنون از شما، خیلی لطف کردید.

در ادامه برنامه در خدمت آقای مفتاح هستیم. ایشان هم الگوها و تجربیات خوبی دارند که در عید غدیر انجام دادند. خدمت عزیزان عرض کنم آدرسی که آقای مشرقی در پیام‌ها گذاشتند ان شاء الله در کانال هم قرار می‌گیرد و عزیزان می‌توانند در موبک

عیدی غدیر حضور پیدا کنند و هم عیدی دریافت کنند و هم عیدی برای دیگران بگذارند. ان شاء الله در کانال می‌گذاریم عزیزان می‌توانند استفاده و تبلیغ هم بکنند. آقای مفتاح سلام علیکم، زحمت بکشید طرحتان راه به صورت کلی معرفی بفرمایید و ان شاء الله در ادامه در خدمتان خواهیم بود.

سلام علیکم، چشم، بسم الله الرحمن الرحيم، عرض سلام و ادب و احترام خدمت شما و شنوندگان و شرکت‌کنندگان عزیز این برنامه، خیلی ممنونیم که چنین فرصتی را در اختیار گذاشتید. اجمالا مقدمه‌ای را عرض کرده و بعد به طرح‌ها و ایده‌ها ورود کنم؛ آن هم نوع مواجهه‌ای هست که ما درگیر و پیگیر آن هستیم و داریم سعی می‌کنیم ایجادش کنیم. اساسا بازتعریف نقش نوجوان در فضای کنشگری اجتماعی است. همان طور که مستحضری الان به صورت کلی در فضای کشور و فضای میدان امروز، در شرایطی هستیم که کنشگران و افراد مختلف به میدان آمدند و به تعبیر امام شهیدمان بعثت امت رقم خورده است. اما یکی از نکات حائز اهمیت مسئله بعثت نوجوان است.

در این اتفاق، صحنه و میدان امروز، نوجوان که باید فرمانده آینده و امید انقلاب باشد و کسی است که انقلاب به دستش می‌رسد، کجای این صحنه و میدان قرار دارد؟ به همین خاطر پایشی را با دوستان و بزرگوارانی که همراه بودند، داشتیم. پایش از مجموعه‌های مختلف بود. به این موضوع رسیدیم که اساسا در میدان امروز، از مجموع نوجوانان شاید پنج درصد از نوجوان‌های ما نوجوان‌هایی‌اند که توانستند به یک مجموعه‌ای یا فضایی مرتبط و نقش‌آفرین باشند. هیئت، موبی، ایستگاهی، مسجدی، مدرسه‌ای داشته و آنجا فعالیت می‌کرده است.

قشر بسیار عظیمی از نوجوانان را داریم که می‌خواهند کاری انجام بدهند. قصد و نیت و دغدغه دارند که کاری انجام بدهند و سهمی داشته باشند ولی متأسفانه این را در میدان پیدا نمی‌کنند. به همین خاطر اساسا مسئله‌مان این شد که نوجوان را به معنای مخاطبمان ببینیم، به معنای کسی که برایش برنامه برگزار کنیم، ببینیم بلکه نوجوان را جزئی و عضوی از آن فعالیت و اقداممان ببینیم و مشارکت جدی‌تری را برایش رقم بزنیم.

سعی کردیم بستر و جریانی را راه‌اندازی کنیم، غدیر و ایام ولایت دارد شروع می‌شود و رقم می‌خورد. بستری تحت عنوان «تازه‌نفس» هست که قصد و نیتمان در این بستر این است که نوجوانانی که قصد دارند در فضای میدان نقش‌آفرینی کنند، اعلام آمادگی کنند. از طرفی مجموعه‌ها و پایگاه‌هایی که می‌توانند میزبان کنشگری نوجوانان باشند هم اعلام

آمادگی و ثبت فرصت کنند و ما اینها را به هم اتصال دهیم.

برای بحث غدیر با مجموعه‌ها از شبکه‌داران مختلف تا هیئت‌ها به ویژه هیئت کودک و نوجوان گفت‌وگو کردیم و یک بسته عملیاتی را با مشارکت مجموعه‌ای از هیئت‌های کودک و نوجوان فراهم کردیم و در سامانه گذاشتیم. نوجوان می‌آید و می‌تواند اعلام آمادگی کند و برود آن مأموریت را با آن مجموعه‌ها و هیئت‌هایی که هستند، انجام بدهد یا خودش به صورت مستقل انجام دهد و گزارشاتش را ثبت کند.

توجه و تکیه مجموع مأموریت‌هایی که برای غدیر گذاشتیم و ادامه برای محرم و عملیات‌های بعدی در نظر گرفتیم، بر نقش‌آفرینی خود نوجوان است. به همین خاطر جدای از تمرکزی که بر بحث مواسات در مأموریت‌ها و عملیات‌ها رقم خورده، با تکیه بر ظرفیت میدان و نیازی که به آن شورا آفرینی میدان دارد، داریم سعی می‌کنیم این را هم با نوجوان‌ها شروع کنیم که خودشان برای خودشان تعریف فرصت کنند و نوجوانان دیگر را هم دعوت کنند تا در آن فرصت همراهشان باشند. موبک‌های مختلفی در روز غدیر برپا می‌شود اما موبک‌های نوجوانانه خیلی کم داریم. اگر خاطرتان باشد در ایام قدیم خیلی بیشتر بود، نوجوانان در ایام نیمه شعبان سر کوچه خودشان موبکی برپا می‌کردند، همچنان هم کمابیش هست.

ما داریم این فرصت را فراهم می‌کنیم تا آن نوجوان‌هایی که می‌خواهند خودشان بانی و کنشگر میدان باشند اعلام آمادگی و ثبت فرصت کنند و نوجوان‌های دیگر را هم دعوت کنند تا در عملیاتشان به آنها ملحق شوند.

چند مأموریت هم خدمتتان عرض کنم، مأموریت‌هایی که الان باید نوجوان‌ها در کف میدان انجام دهند؛ یکی از مأموریت‌هایی که قرار دادیم اساساً یک دیوار تعاملی برای غدیر بود که نوجوان‌ها می‌توانند فایل و محتوای این دیوار تعاملی را دریافت کنند و در سطح اجتماعات نصب کنند و از عموم مردم دعوت نمایند که دیوار تعاملی غدیر را با پیوست محتوایی که دارد، تکمیل کنند. یک بحث روایتگری و دیوارنگاره غدیر بود که قصه‌گو شوند و روایتگر غدیر باشند و اتصال غدیر را با عهد امروزمان و ولی و رهبر جامعه‌مان برقرار کنند. به صورت کلی غدیر را بهانه‌ای برای تجدید بیعت، عهد و پیمانی که باید با راهبر جامعه‌مان برقرار شود، کنند. به همین خاطر مأموریت‌هایی مثل میز گفتگو را داریم که نوجوان‌ها پاتوق‌ها و کافه گفتگو‌هایی را شکل می‌دهند، مردم را دعوت به گفتگو کرده و به صورت

رفت و برگشتی صحبت می‌کنند و به سوالاتشان پاسخ می‌دهند. مأموریت‌هایی هم در فضای مواسات داریم. برپایی مهمانی‌های ساده در محلات که نوجوان‌ها در کوچه خودشان خانه به خانه می‌روند و همسایه‌ها را دعوت می‌کنند. فضای اطعام را حداقل به صورت محله‌محور داشته باشند که عنوانش را هم «کوچه‌های علوی» گذاشتند.

یکی از ساده‌ترین کارهایی که نوجوان‌ها دوست دارند و انجام می‌دهند این است که فضا و محیط اطراف را نسبت به مأموریتی که دارند، آماده می‌کنند. یکی از محیط‌ها محله ما هست که شامل منازل و کسبه می‌شود. برای این کار بسته‌هایی را گذاشتیم از جمله شابلون‌های مناسب و متناسب ایام، استیکر و پوستر که می‌توانند با مغازه‌دارها، منازل و ماشین‌ها صحبت کنند و رنگ و بوی تازه‌ای را به سمت شهر و محله خودشان بیاورند. این بسته را در همان سامانه تازه نفسی که عرض کردم فراهم کردیم که هم مجموعه‌ها می‌توانند اعلام آمادگی کنند که میزبان باشند و فرصت‌های خودشان را خلق کنند و هم نوجوانانی که می‌خواهند کاری انجام دهند از طریق بسترهایی که داریم بیایند و درگیر شوند. من مختصر عرض کردم امیدوارم که کمک‌کننده بوده باشد. در خدمتان هستم.

خداقوتان بدهد. اگر ممکن است زحمت بکشید آدرس سامانه را هم بفرمایید که دوستان اگر خواستند استفاده کنند.

آدرس سامانه «tazenafasam.ir» است.

بسیار عالی. اقدام خوبی که شما انجام دادید تمرکز بر قشری هست که شاید الان کمتر به ایشان توجه می‌شود یعنی قشر نوجوان و کار خوبی هم هست. این فعالیتی که شما می‌فرمایید نسبت به قشر نوجوان آیا قبلاً هم انجام دادید؟ یعنی سال‌های گذشته هم این اتفاق افتاده است یا ایده‌اش را برای امسال دادید که اجرایی و عملیاتی کنید؟

ما برنامه‌های مختلفی را بر همین محور طراحی و اجرا کرده بودیم ولی لزوماً برای غدیر نبود. یعنی به صورت کلی نسبت به محیط مدرسه رویدادها، فعالیت‌ها و برنامه‌هایی داشتیم. رویداد «مدرسه آینده» را داشتیم که اساساً ذاتش بر این بود که نوجوان در محیط مدرسه خودش فعال، پاسخگو و مسئله‌محور باشد. یعنی ناظر به مسائل خودش پاسخ بدهد. رویداد «سفارتخانه مقاومت» را داشتیم. در برنامه‌های مختلفی این جریان را آزمودیم و به این رسیدیم که نوجوان امروز ما به دنبال فرصت، میدان‌داری و یک اجازه

هست که اگر اجازه نگوئیم بهتر است همان فرصت معنای مناسب‌تری است. به دنبال فرصت است تا خودش و توانمندی‌هایش را نشان دهد و در میدان اثر خودش را بگذارد. چالش اصلی که در این سال‌ها وجود داشت این بود که ما همیشه نیاز به یک بستر سازمان‌دهی داشتیم که هم مجموعه‌ها و پایگاه‌های محلی ما بتوانند فعال شوند و هم از طرفی خود نوجوان‌ها اتصالشان به درگاه و پایگاه محلی و همچنین اتصالشان به ستادها و پویش‌های ملی برقرار شود. یکی از ضعف‌های عمده پویش‌های ملی این است که مخاطبی که طرف حساب پویش‌ها می‌شود عمدتاً به خود ستاد و دبیرخانه پویش متصل می‌شود و نمی‌تواند استمرار پیدا کند. در صورتی که اگر به پایگاه محلی اتصال و اطلاع پیدا کند در تداوم ارتباط و کنشگری‌شان نقش آفرینی حاصل می‌شود. به همین خاطر ما در این اتفاق یک تغییر ماهیت دادیم و به سمت این جریان حرکت کردیم.

بسیار عالی. خدایوت به شما. این تجربیات گذشته‌ای که در زمینه نوجوانان داشتید را اگر یک موردش را که خودتان صلاح می‌دانید توضیح دهید و بفرمایید چطور توانستید نوجوانان را با توجه به علایق و سلیقه‌ی که دارند پای کار بیاورید. چطور توانستید از ظرفیتشان استفاده کنید و قانعشان کنید که پای کار اقدامی که داشتید بیایند. اگر بتوانید به طور خلاصه یکی از اقداماتتان را توضیح دهید خیلی خوب می‌شود.

چشم به طور مختصر عرض می‌کنم. ما یک طرحی تحت عنوان «مدرسه آینده» داشتیم. من معلم مدرسه هستم و بعضی وقت‌ها تدریس دارم. از نوجوان‌های کلاس خودم خواستم که در یک چالشی شرکت کنند. چالش از این قرار بود که اگر بخواهید در محیط مدرسه تغییری رقم بزنید و به شما اجازه داده شود که مدرسه ده، بیست سال آینده خودتان را ترسیم و طراحی کنید و مشکلاتش را برای نسل بعد رفع کنید چه ایده و پیشنهادی دارید. در واقع نوجوان را از آن فضای انفعال و غر زدن به فضای پاسخگویی کشاندیم که اگر خودت در جایگاه مدیر امروز مدرسه‌ات بودی چه تغییری ایجاد می‌کردی.

یک فرایند این چنینی و مأموریت‌پایه چیدیم که سه گام داشت. نوجوان ابتدا وضعیت مطلوب را ترسیم و در مقایسه با وضعیت موجود بیان راه حل می‌کرد. تعریف پروژه می‌کرد و سپس پروژه را به صورت آزمایشی در مدرسه خودش اجرا می‌کرد. در یک مدرسه اجرا کردیم و مورد اقبال مدیران سایر مدارس قرار گرفت و تقریباً در مدارس دیگر در سطح کشور اجرا و مدلش پیاده‌سازی شد و توسعه پیدا کرد. الحمدلله ثمرات خوبی در آن مدارس هم برای دانش‌آموزان و هم برای مدارس در بحث فعال‌سازی مشارکت دانش‌آموزانش رقم خورد.

بسیار عالی خداقوتتان بدهد.

سلامت باشید.

من در بین صحبت‌هایتان یکی از نکاتی که یادم هست فرمودید بحث جایگاه‌دهی و نقش دادن به نوجوانان بود که خیلی خوب است. با توجه به اینکه الان فضای کشور تقریباً جنگی است و ما نشست‌ها و تجمعات خیابانی را داریم، در این تجمعات و در راستای عید غدیر و دهه امامت و ولایت برای نوجوانان چه چیزی در نظر گرفتید و چه برنامه‌ریزی برایشان دارید؟

الان در خیابان می‌شود گفت که ما دو دسته نوجوان داریم. یک دسته نوجوان دغدغه‌مند و مرتبطی که با یک پایگاه، مجموعه یا کانونی در ارتباط است و در میدان فعالیت دارد. دسته دیگر هم نوجوانی داریم که در اثر ارتباطی که نداشته است اتصال با میدان ندارد. یعنی شاید شب‌ها در راهپیمایی‌ها، پیاده‌روی‌ها و تجمعات باشد اما کنش او به یک کنش موثر تبدیل نشده است. اینجا دو پیشنهاد اصلی وجود دارد: اولاً مسئله‌ای که نسبت به آن گروه اصلی‌مان داریم این است که آن نوجوان بعد از حدود نود روزی که در میدان است، دچار یک رخوت و خستگی شده است و نیاز به یک تجدید قوا، آموزش و نقش‌های جدی‌تر و بزرگتری نسبت به نقش‌های خردتری که این روزها داشته است، دارد. از طرفی نوجوان غیرمرتبط ما هم نیاز به یکسری اتصالات و ارتباطات دارد. به همین خاطر غدیر را بهانه‌ای کردیم برای این اتفاق که مجموعه‌هایی که نیاز به تامین نیرو و تجدید قوا دارند و از طرف دیگر نوجوان‌هایی که می‌خواهند نقش جدیدی را بگیرند یا خودشان در جایگاه نفر یک و بانی قرار بگیرند، این فرصت را برایشان فراهم کنیم. یعنی در آن بستر قرار بگیرند، با هم‌شهری‌های خودشان ارتباط و اتصال برقرار کنند، با مدل‌های مختلف کنشگری آشنا شوند و آموزش‌ها و محتواهایی که نیاز دارند را دریافت کنند.

همان‌طور که بزرگواران مستحضر هستند در شهرستان‌ها در فضای الگودهی، مدلسازی و تجربه‌دهی نیاز به کمک و همراهی داریم و نوجوان ما هم بیشتر از مجموعه‌ها نیاز به کمک دارد. سعی ما بر این بوده است که این مدل تجربه‌نگاری و تعریف الگورا حداقل برای نوجوان فراهم و این بستر را برایش خلق کنیم. شاید خیلی از این مأموریت‌ها و عملیات‌هایی که به نظر ما می‌تواند عملیات‌های خیلی ساده‌ای برای غدیر باشد، ولی برای اغلب نوجوانان پیشنهاد غیر ساده‌ای است. مثلاً اینکه ما می‌توانیم عید دیدنی خانواده شهدای رمضان برویم شاید پیشنهاد ساده‌ای باشد ولی برای خیلی از نوجوانان پیشنهاد

بعیدی است و نیاز به هل دادن و ترغیب دارند تا مأموریت‌ها و فرصت‌های جدید را امتحان کنند. به همین خاطر همیشه سعی‌مان بر این بوده است که این فضا و فرصت را برای تنوع نقش آفرینی، اتصالشان به میدان و توانمندسازی‌شان فراهم کنیم.

خداقوتان بدهد. دست شما درد نکند.

آقای مفتاح اگر نکته‌ای نیست ما از محضر شما مرخص بشویم؟

ان‌شاءالله. در انتها این نکته هم عرض کنم که دوستان می‌توانند بسته‌های عملیاتی و فعالیت‌های ما را در کانال ایتا به آدرس «tazehnafas_ir@» دنبال کنند.

ممنون از لطف و محبت شما. تشکر می‌کنم از همراهی شما عزیزان و صبوری که به خرج دادید. عزیزان اگر خودشان هم سوژه‌ای را می‌شناسند که در این ایام و متناسب با اقداماتی که در سطح خیابان و تجمعات مردمی در حال برگزاری است اقدامات برتر و خلاقانه‌ای هستند می‌توانند به ادمین مدرسه حرکت معرفی کنند. ما هم ان‌شاءالله در نشست خیابان استفاده خواهیم کرد و بهره‌مند خواهیم شد و اگر عزیزان فرمایشی ندارند از محضر بزرگواران مرخص می‌شویم. التماس دعا داریم از همه عزیزان و مجدداً ایام را تبریک عرض می‌کنم. یا علی مدد.

